

Kjøbenhavnsposten.

Redigeret af J. F. Giödwad.

Udgiven og forlagt af A. P. Liunge.

12te Aarg.

Onsdagen d. 24. October 1838.

N° 293.

Forsendes, ifølge Kongelig allernaadigt Tilladelse, med Posten saavel i Danmark som i Hertugdømmerne.

Kybeds-Post.

Kjøbenhavn, den 24de October 1838. — Skaar imatriculeredes som academiske Borgere de Studerende, som i denne Maaned have underkastet sig examen artium. Handlingen foregik i Consistorii Sal og indleedes ved en fion og hjertelig Tale af den fungerende Rector, Professor Clausen. — Resultatet af den tilendbragte Examen var i det Hele bedre, end forrige Aar, hvilket vil erkjendes af nedenstaaende Fremstilling af hovedkarakterne for begge Aar.

1837.

Fra Skolerne	1 lpc.	63 l.	40 h.	il.	
Privatister		5	38		4 nc. 1 im.

Tilsammen 1 lpc. 68 l. 78 h. il. 4 nc. 1 im.

1838.

Fra Skolerne	2 lpc.	75 l.	41 h.	il.	
Privatister		17	35		2 nc. 2 im.

Tilsammen 2 lpc. 92 l. 76 h. il. 2 nc. 2 im.

Til Examen vare anmeldte	188
Fra Skoler og Instituter	123

hertil kommer Een fra Ddense Skole, som ifjor, efterat være examineret i de fleste Fag, ved en Nervesfeber hindredes fra at fuldende sin Examen; ifølge allerhøieste Tilladelse har han i Aar aflagt Prøve i de tre resterende Fag

Privatister	1
	65

Det hele Antal bliver saaledes 189

Af disse anmeldtes forinden Examen 5 fra Skolerne og 1 Privatist	6
1 Privatist udeblev uden Anmeldelse	1
For latin st Stil rejiceredes af de Demitterede 1 fra Skoler og 2 Privatister	3
5, af hvilke 2 formedes st Sygdom, forlode den mundlige Prøve	5

15

Den hele Examen underkastede sig saaledes

174

De fra Skolerne Dimitterede have bestaaet saaledes:

Nr. 1 fra Metropolitan-skolen	1 lpc.	7 l.
2 — Kalborg Skole		8
3 — Horsens		1

Ove Rammel Schested.

1757—1838.

†

Du, som aldrig ham saae og aldrig hørte hans Tale,
Vid, at hans Afsyn var blidt, mildt og venligt hans Ord!
Du, som ei kiendte hans Aand, ei hoor den søgte sin Næring,
Hvor den søstet' sit Maal, hvad den har virket og skabt,
Vid, den var driftig og lys, da med Naturen den sysled',
Som, da i Manddommens Tid Staten den offred' sin Kraft!
Spørg den Krebs, hvoraf faa Colleger end er tilbage,
Den, hvis Styrer han var giennem en Række af Aar,
Spørg, ei Vennerne blot fra Mandens og Unglingens Dage,
Eller de Faa, som endnu Dldingen rakte sin Haand,
Dg Du møder et Svar, af Høie og Lave bekræftet:
Uden Bram var hans Færd, Retfærd leded' hans Fied,
Ei af Hovmodets Slør, af Fordommens Demon omtaaget,
Tidens Aand han forskod, glæded' sig tit ved dens Seier.
Men, slog og i hans Bryst et kærligt deeltagende Hjerte?
Spørg hans jamrende Slægt, spørg hver en sørgende Ven,
Spørg den Arme, som tit har beilet til Udlingens Medsynk,
Den, der i Stormandens Haand nedlagde Fremtidens Haab;
Hvor end Evne og Pligt ham negted' Hielpen at yde,
Venlige, trostende Ord mildned' det nødtvungne Nei.
Saadan slog Hjertet endnu, da selv han oprigtig erkjendte
Aandens Kraft til dens Kald svækket af Alderens Snee.
Ehi, Du som ei har kiendt den sidste Green af en Stamme,
Der paa Danmarks Grund fordem stod lærvig og stærk,
Naar Du læser hans Navn, saa veed Du nu, det er værdigt
Til en høderlig Plads mellem vort Fædrelands Mænd.

— P. —

Nr. 4 fra Aarhus	1 lpc.	2 l.	2 h.	il.
5 — Borgersdyden i Kbhavn		11	2	
6 — — paa Gjern		10	2	
7 — Ribe		5	1	
8 { Frederiksberg		4	1	
{ Randers		4	1	
9 — v. Vestenske Institut		5	2	
10 { Bordingborg		3	3	
{ Ronne		2	2	
{ Raskov		1	1	
11 — Odense		4	5	
12 — Slagelse		3	4	
13 { Aalborg		1	2	
{ Besseltad		1	2	
{ Viborg		1	2	
14 — Roskilde		2	6	
15 { Herlufsholm			1	
{ Kufjebing			1	
Fredericia Institut			1	

2 lpc. 75 l. 41 h. il.

Endnu tilføies, at de Udmærkede vare:

S. J. C. Munch fra Aarhus Skole med 9 lpc. 3 laud.
og O. W. Tidemand fra Metropolitanskolen med 8 — 4 —

— Den første ret sønlige Frugt af Thorvaldsens Hidkomst er, at hans herlige Johannesgruppe er bleven opreist paa Frontonen af Frue Kirke. Som bekendt har denne Gruppe alt i lang Tid været her, men en Indflydelse, der hader al anden Konst end den, der stikker i de kaldede Bægge, har vist at forhindre dens Opstilling, efter hvad man siger tilfældt endog under det Paaskud, at Frontonen ikke kunde bære den. Saaledes vil da snart hiin livlige og gratisse Gruppe faae afløret for Publicums Øie i en Afstand, hvor man kan see og nyde den med blotte Øine, hvilket derimod ikke er Tilfældet med de fire Basreliefs, der ere begravede i Muren paa Christiansborg Slot. Efter en almindelig Fortælling var den samme Skjebne, nemlig at blive begravet, tiltænkt Thorvaldsens Apostle, og Nischerne, hvori de skulde indmures, vare allerede færdige; men Thorvaldsen reddede sine Statuer for denne sørgelige Skjebne ved at gjøre dem saa store, at de ikke kunde komme ind i Hullerne

von den Thaten des Herrn allen

hat mir das Stückchen am besten gefallen

og ligesom de sribaarne Apostle ikke lode sig sætte tilside i deres Herres og Mesters Huus, saaledes har nu ogsaa Johannes bestegit sin Steen for at prædike Dmvoendelsens og Konstens Evangelium for alle dem, der have Øren at høre med. Sid det nu ikke maatte blive en Rest i Ørenen, men finde opladte Øren og villige Hjerter for at berede Veien til Skjønhedens og Sandhedens hellige Tempel.

— I Mandags (den 22de October) Formiddag paabegyndtes i Høiesteret Sagen: Justitsraad Blechingberg som besalet Actor contra de Tiltalte falleret Kjøbmand Samuel Cohn, suspenderet Procurator Jens Bjørn Albinus og Gjestgiver Mikkel Jacobsen, der tiltales deels for svigagtig Fallit, deels for bedrageligt Forhold og falsk. Ved den af Commissarierne Dverauditur herredsfoged Morten Ørenbøll og herredsfoged Jørgen Christian Landt den 15de September 1836 affagte Dom var kjendt for Ret: „Arrestanten falleret Kjøbmand Samuel Cohn bør at hensesættes til Fængsels-

arbejde i 3 Aar, Arrestanten Procurator Jens Bjørn Albinus at have sin Bestalling som Procurator forbrudt, samt at hensesættes til Forbedringshuusarbejde i Viborg Tugt- og Forbedringshuus i 1 Aar og Tiltalte Gjestgiver Mikkel Jacobsen at hensesættes i Fængsel paa Vand Brød i 6 Gange 5 Dage. Saa her de Tiltalte og, Enhver for sit Bedkommende, at betale de med deres Arrest forbundne Udgifter, men Sagens øvrige Omkostninger, hvorunder indbefattes Salair til Commissionens Medlemmer og til Commissionskrivere, Søkrigscommissair Bagge, efter det kongelige danske Cancellies nærmere Bestemmelse og Sagfører Salairer, nemlig til Actor, Procurator Nielsen 300 Rbd. Sølv, og til Defensorerne, Lands-overrets-Procurator Otterstrøm 150 Rbd., Procurator Groos 60 Rbd., Procuratorerne Bagge, Kruse, Jensen, Henckel og Dahl hver 2 Rbd. Sølv, Guldager 4 Rbd. Sølv og Hansen 6 Rbd. Sølv, udredes med en Halvdeel af samtlige Tiltalte in solidum og den anden Halvdeel af Samuel Cohn alene. At efterkommes under Udferd efter Loven.“ Som Defensor for de Tiltalte møder for Høiesteret Auditur Liebenberg. Denne overordenligt vidtløftige Sag ventes at ville komme til at vare henimod 14 Dage.

— Ifølge indløben Esterretning er Aarhuspaquetten Nr. 2, Prindsesse Caroline, ført af Captain Brasch, lykkelig indkommen til Aarhus.

— Et nyt Beris, om det ellers skulde behøves, paa Fordriveligheden af Censur og paa i hvilke Hænder Forfattereres Arbejder ofte voldgives, leverer det hertil sidst ankomne Nr. 94 af Kieler Correspondenzblatt for Lørdagen den 20de October, der har optaget vor Artikel om den foregionne hemmelige Of- og Defensiv-Alliance imellem Sverig og Rusland. I det Punktum — „Skulde det derfor nogenstinde komme til en ydre Conflict imellem de Principer, der have samlet de forskjellige Stater under sig i tvende store Hovedgrupper, og skulde end, hvad vi dog ansee for lidet rimeligt, den svenske Regering vorde inddragen under de østlige Interesser, saa kan dette aldrig blive Tilfældet med det svenske Folk, med Norge og med Danmark, og Ingen hos os, hverken Regerende eller Regeret vil noget Dieblit være i Tvivl om, hvor vor rette Plads er, hvis Omstændighederne skulde gjøre det umuligt at bevare den Neutralitet, der vistnok bedst vilde stemme med Kongens og Folkets Ønske, bedst passe for vore Kræfter og Interesser“ — har den kieliske Censor behaget at udfryge de her med udmærket Skrift trokte Ord, hvorved Sætningen bliver aldeles meningsløs. Udfrygningen er saa meget taabeligere, som Censor vel maatte vide, at en saadan Ufsurditet ikke vilde gaac upaataalt hen og den ved Sammentigningen er især uheldende.

— Jafte optraadte Hr. Grahn første Gang efter sin Hjemkomst. Ved sin Indtrædelse paa Scenen hilstes hun med en flere Gange gjentagen stormende Applaus. Hendes høist gracieuse og konstfærdige Udførelse af Cachuchaen vakte et saa entusiastisk Bisald, at Konfirerinden ved sammes Slutning maatte opslide Publicums eenstemmige Ønske og dansc den da Capo. Ikke mindre Bisald fremkaldte hendes Udførelse af Soloes Parti i „Brama og Banaberen.“ Ogsaa heri modtoges hun ved sin Optraedelse med en levende Applaus, der med uformindstet Enthusiasme ledsagede de mange Prøver paa en vistnok i høi Grad udviklet artistisk Færdighed, hun aflagde saavel i selve Dansen som i de.